

Dorinta de Mihai Eminescu - comentariu literar

Cele doua mari teme-natura si iubirea sunt teme permanente si reprezentative pentru creatia eminesciana, si in general a tuturor poetilor romantici, natura fiind cadrul iubirii.

Cadrul natural este unul rural, natura fiind prezentata prin doua elemente: natura cosmogonica, primordiala, a genezei si natura terestra caracterizata prin elementul vegetal: teiul, salcamul, fagul, dar si de elemente acvatice: lacul, izvorul, balta. Crangul este unul secular, batran mitologic, in care indragostitii traiesc o iubire la modul absolut.

Iubita eminesciana este un prototip irealizabil. Poetul canta o iubire neimplinita si de aceea iubita e o fiinta intangibila pe care poetul o divinizeaza, transformand-o intr-un simbol al puritatii, inocentei, capatand figura angelica (Fruntea alba-n parul galben), iubirea fiind prezentata astfel ca un vis efemer.

Desi in poem, dragostea nu e o reflectie a realitatii, ci doar o aspiratie spre implinire prin iubire, se asteapta la o iubire implinita, contempland in cadrul natural o dragoste ideala. Astfel, intalnim motive ce compun atat tema naturii (motivul codrului, izvorului, al apei) dar si a iubirii (motivul asteptarii, aspiratiei, implinirii visului de iubire).

Din punct de vedere compozitional poezia are o structura lirica, fiind o succesiune de cinci tablouri corespunzatoare fiecărei strofe, mai puțin ultimul tablou care cumuleaza ultimele doua strofe.

Prima strofa prezinta locul intalnirii iubitilor, cadrul natural, totul fiind invaluit intr-o aura pur descriptiva o natura a realitatii, singura marca a prezentei eului liric fiind redata de personificarea codrului, in special a verbului "tremura". Iubirea evocata prin verbul la imperativ "vino" cu valoare de apel, exprima impulsul de a intra in spatiul oniric al iubirii. Codrul si izvorul insuflesc spatiul sugerand totodata un cadru restrans, intim, un loc proximal pentru o idila, intimitatea fiind sugerata si de verbele "ascund" si "tremura" fiind un reper spatial, izolarea spatiului sacru de cel profan. Apa are un efect curativ, ea izoleaza un al iubirii, si pentru a intra in acest spatiu sacru trebuie sa te speli de timp, sa intri in etern.

In strofa urmatoare sentimentele se intensifica, dorinta creste, iar predominarea verbelor la conjunctiv "sa alergi", "sa cazi", "sa ridici", "sa desprind" exprima dorinta din ce in ce mai puternica a eului liric de a-si intalni iubita. Absenta elementelor naturii subliniaza trairea intr-un spatiu atemporal si aspatial, detasarea de spatiu material, totul se desfasoara intr-un cadru ireal, nematerial, subliniind astfel nemarginirea sentimentului de iubire.

Strofa a treia intensifica situatia din strofa precedenta prezentand intalnirea indragostitilor, fiind punctul culminant, din cadrul jocului ludic al iubirii, inainte de sarut, simbolul uniunii, al afectiunii. Florile de tei, binecunoscute pentru efectul lor calmant, impodobesc parul fetei, avand rolul de a-i insufla siguranta, protectie, incredere in iubitul sau, natura devenind astfel una cu dragostea. Poetul

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

creaza inca de la inceput un spatiu intim,ferit de orice privire straina, iar prin repetarea cuvantului singur se subliniaza linistea, siguranta dar si intimitatea in care se afunda indragostitii.Formele de viitor popular reliefeaza faptul ca iubirea este o proiectie in planul posibilului, al aspiratiei.

Portretul iubitei este conturat in strofa a patra, fiind prezentata ca o donna angelicata, femeie inger,(motiv intalnit si in sonetul "Afara-i toamna")poezia eminesciana asemanandu-se din acest punct de vedere cu cea petrarchista.Spre deosebire de imaginea iubitei in sonetul "Afara-i toamna"unde "mainile reci si subtiri releva o anumita distantare, o atitudine cerebrala,rece, in acest poem, totul este intr-o perfecta armonie,senzualitatea acesteia fiind sugerata prin epitetul "buze dulci".Culorile ce isi fac similita prezenta in atmosfera au rolul de a insufleti exprimand puritatea,sinceritatea, starea de armonie.

Ultimul tablou constituit din strofele a cincea si a sasea prezinta acea trecere din lumea materiala a realitatii in reverie,indragostitii ramanand prin aceasta trecere din viata in moarte etern indragostiti.

In strofa a cincea aliteratia din versul "vom visa un vis ferice" sugereaza clipa de fericire suprema ,starea de visare,ideea de cadere in vis, de adormire.Spre deosebire de prima strofa, in care natura era rigida,clara, aici ea devine umana, capata trasaturile si sentimentele eului liric.in care indragostitii vor fi un tot, in perfecta armonia cu un murmur al izvoarelor si in ritmul unui vant purificator "ingana-ne-vom cu-n cant".Apare astfel mitul androgenului, in care, femeia si barbatul sunt un singur trup(yin si yang) subliniind totodata dovada unei existente duale. Jocul vocalelor o u i a si a consoanelor v g b insufla muzicalitate, euforie, fiind astfel in concordanta cu sentimentele produse de acest mit al androgenului, aceasta armonie intre om-natura, om-univers. Natura izoleaza, invaluieste indragostitii, fiind ca o aura protectoare,aparandu-i pe acestia de orice factor extern,ajutandu-i sa se dezvaluie unul celuilalt.Natura transfigurata poate fi colaborata cu intrarea in vis.In ultima strofa apare motivul somnului, starea dintre viata si moarte,iesirea din timp si intrarea in eternitate, somnul simbolizeaza un semn al unei stari euforice.Codrul, devine simbol protector al iubitorilor, iar faptul ca acesta este "batut de ganduri" nu subliniaza decat trecerea neintrerupta a timpului.Abundenta florilor de tei sugerata prin repetarea "randuri-randuri" reprezinta intrarea in eternitate, subliniind faptul ca doar prin iubire poti rezista in timp.

Elementele folclorice(cum ar fi limbajul) sunt evidentiate de ritmul trohaic, ce incadreaza idila in atemporalitate si aspatialitate.Masura versurilor este de 7-8 silabe. Rima este amestecata.

Caracterul romantic este ilustrat inca din titlu, eul liric exprimandu-si sentimentele si aspiratiile.Peste tot predominand elemente romantice, de la spatiul extrem de intim creat pentru idila, pana la elementele care il compun: florile de tei, codrul, izvorul. gesturile tandre fata de persoana iubita, toate dovedesc sensibilitatea si maiestria cu care, Eminescu priveste iubirea.